

prima instanță: Judecătoria Slobozia
Judecător: Dan Dubcovețchi
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nina Vascan
Eugenia Fistican
Veronica Negru
Instanța de recurs: Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Ala Cobăneanu

Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Prisac Serghei,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Didușenco Ruslan
împotriva lui Prisac Serghei, privind încasarea datoriei și cererea reconvențională a
lui Prisac Serghei împotriva lui Didușenco Ruslan, cu privire la declararea nulității
contractului de împrumut din 14 septembrie 2014,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, prin care a
fost admis apelul declarat de Didușenco Ruslan, casată hotărîrea Judecătoriei
Slobozia din 18 martie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea
inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 29 septembrie 2014, Didușenco Ruslan a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Prisac Serghei cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 14 septembrie 2014 a
împrumutat bani pîrîtului Prisac Serghei, în sumă de 75 000 lei, pentru un termen de
3 zile, fapt confirmat prin recipisă. Ulterior, după expirarea termenului a solicitat
pîrîtului restituirea sumei de bani împrumutată, însă acesta a refuzat.

Solicită reclamantul, admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea datoriei din contul pîrîtului Prisac Serghei în beneficiul său în sumă de 75 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

La data de 28 octombrie 2014, Prisac Serghei a depus cerere reconvențională împotriva lui Didușenco Ruslan, privind declararea nulității contractului de împrumut din 14 septembrie 2014.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, la data de 15 septembrie 2014, a mers în cazinoul Societății cu Răspundere Limitată „Bafta GC” din orașul Ștefan Vodă, unde a jucat la aparatele de joc pe timp de noapte în intervalul orelor 01.00-07.00. Deoarece nu mai avea bani, a rugat operatorul Catană Mariana de a îi acorda bani virtuali, pentru aparatele de joc, în mărime de 75 mii lei, iar ulterior îi va restitui.

Dimineață, la orele 07.00, a fost reținut, înjurat și amenințat de către administratorul cazinoului Bragarenco Valentin, care l-a impus de a întocmi o recipisă prin care s-a obligat de a restitui suma de 75 000 lei directorului Didușenco Ruslan, în termen de trei zile, după care i s-a permis de a pleca.

Menționează Prisac Serghei că, deoarece nu este angajat în câmpul muncii iar starea materială a familiei este precară, nu are posibilitatea de a restitui suma de bani în mărime de 75 000 lei, pe care în realitate nici nu a primit-o, motiv din care și a înaintat acțiunea reconvențională invocînd prevederile art.art. 207 alin. (1), 217, 221 alin. (2), 229, 231 și 867 Cod civil.

Solicită Prisac Serghei, respingerea acțiunii înaintate de către Didușenco Ruslan, admiterea acțiunii reconvenționale și declararea nulității contractului de împrumut din 14 septembrie 2014 încheiat între Prisac Serghei și Didușenco Ruslan.

Prin hotărîrea Judecătorei Slobozia din 18 martie 2015, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Didușenco Ruslan împotriva lui Prisac Serghei cu privire la încasarea datoriei. A fost admisă acțiunea reconvențională înaintată de Prisac Serghei împotriva lui Didușenco Ruslan cu privire la constatarea nulității actului juridic cu declararea nulă a contractului de împrumut a sumei de 75 000 lei din 14 septembrie 2014, încheiat între Prisac Serghei și Didușenco Ruslan, și a fost dispusă încasarea din contul lui Didușenco Ruslan în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de Didușenco Ruslan, casată hotărîrea Judecătorei Slobozia din 18 martie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care a fost admisă acțiunea inițială și respinsă acțiunea reconvențională. A fost dispusă încasarea din contul lui Prisac Serghei în beneficiul lui Didușenco Ruslan a datoriei în sumă de 75 000 lei și a taxei de stat în sumă de 2250 lei și 3375 lei.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, avocatul Andrei Negurița a

contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs a indicat că instanța de apel neîntemeiat a respins argumentele invocate în apel, expunându-se pe fondul cauzei.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2016, recursul declarat de avocatul Negurița Andrei în interesele lui Prisac Serghei a fost considerat inadmisibil, ca fiind depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare.

La data de 22 martie 2016, Prisac Serghei, prin intermediul oficiului poștal a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, solicitînd repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii Judecătoria Slobozia din 18 martie 2015.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel este una neîntemeiată deoarece din materialele cauzei nu s-a stabilit faptul transmiterii-primirii sumei de bani de la Didușenco Ruslan, pe care nici nu îl cunoaște. În momentul în care a semnat recipisa conform căreia a primit suma de 75 000 lei, a fost impus psihologic și se afla în stare de iresponsabilitate.

Suplimentar a indicat că, cu decizia instanței de apel a făcut cunoștință la data de 10 noiembrie 2015, iar la data de 30 decembrie 2015 a fost depus un recurs analogic de către avocatul său Negurița Andrei, care a fost împuternicit de a înainta recurs. Însă, motivele ce au stat la baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2016, prin care recursul declarat de avocatul său a fost considerat ca fiind depus de o persoană care nu este în drept să-l declare, nu cunoaște.

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) Cod de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Prevederile art. 434 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, statuează expres că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, prin scrisoarea din 03 noiembrie 2015, în adresa participanților la proces, cît și în adresa recurentului a fost expediată copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015 (f.d.110), care a fost recepționată de către recurentul Prisac la data de 10 noiembrie 2015, fapt confirmat de către acesta în recursul său (f.d.152).

Instanța de recurs menționează că Prisac Serghei a declarat recurs după expirarea termenului de 2 luni, care în conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În sensul art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Dispoziția art. 113 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Se mai reține că, conform art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În circumstanțele sus relatate și avînd în vedere că cererea de recurs a fost declarată abia la data de 22 martie 2016, instanța de recurs consideră că recurentul urma să depună diligența necesară pentru a contesta în termen decizia instanței de apel.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată cu certitudine că recurentul Prisac Serghei depunînd cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel peste termenul legal, a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Totodată, instanța de recurs reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza în acest mod principiul securității raporturilor juridice.

Totodată, făcînd trimitere la jurisprudența CEDO, Completul mai precizează că recurentul urma să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/06 din 11 septembrie 2007) și de a contesta în termenul legal decizia instanței de apel, fapt care a fost ignorat de către aceasta, prin urmare, generînd, omiterea termenului prescris la depunerea recursului.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că recurentul a depus cererea de recurs cu depășirea termenului de 2 luni, care este unul de decădere și nu poate fi restabilit, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de

către Prisac Serghei ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b), art. 434 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Prisac Serghei, se consideră inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu